

Pártélet

Nem kielégítő a tag- és tagjelölt-felvétel az Ernő-bánya pártbizottságánál

Az Ernő-bánya pártbizottságának tag- és tagjelölt felvételi munkája nem kielégítő. Ha megvizsgáljuk a bánya termelését, megmutatkozik a pártbizottság erősítésének hiánya a bánya százelőjárásánál.

Kollár István elvtárs, a pártbizottság titkára december 1-én került a pártbizottság élére. Azóta új vezetőséget választottak, ez a pártbizottság erősödését jelentette. Mégis azt látjuk, hogy négy hónap alatt mindössze három tagjelöltet vettek fel párttagoknak és egy párttagjelöltet dolgozókból lett tagjelölt. Vagyis a pártbizottság erősödése nem megfelelő, nem emelkedett ki a mértékben a felvétel, pedig

ez a pártbizottság egyik legfontosabb erősítése.

Kollár elvtárs, Ernő-bánya pártbizottságának titkára azt mondja, hogy elsősorban a vezetőség a hibás, személy szerint a párttitkár, a győnye munkáért. Mi magunk beszélünk több kommunistaival. Úgy láttuk, hogy a pártbizottság bizalmi képzettsége, nem volt megfelelő, még azoknál sem foglalkoztak kielégítően, akiket névszerint adott nekik a pártbizottság vezetősége. Igazolja ezt, hogy a pártbizottságok ma már más pártbizottság bizalmiakat választottak. Igaza van Kollár elvtársnak, a vezetőség is hibás, főleg azért, mert

a szervezeti kérdésekre felelték a főszűrt,

nem foglalkoztak a párt erősítésével, pedig egyik a másikat egészíti ki.

Persze, nem lehet az eredmények mellett szótlanul elmenni, a nagy újonnan felvett elvtárs színtelen dolgozik, és ez komoly eredmény, hiszen nekünk elsősorban színtelen dolgozó kommunistaikra van szükségünk. Meg kell dicsérni Pálfi János kommunistát, aki a pártbizottság vezetőségének útmutatását, kommunista öntudatát végrehajtotta, foglalkozott a párttagjelölt felvételével, aminek meg is lett az eredménye.

Nem mondhatjuk ezt el Vácza József és Fodor István pártbizottság tagjairól, akik a pártbizottság megbízatásának nem tettek eleget, a nehézségek előtt meghátráltak. Pártbizottság bizalmi vagy népszerű részére nem lehet szebb feladat, mint a párttagjelölt felvételével való foglalkozás. Eredményeink ismertése, pár-

tunk erejének bemutatása. Ismeretnünk a dolgozókkal a párt mindenre kiterjedő, szerető gondoskodását.

Ezt a feladatot a pártbizottság vezetősége sem hajtotta végre. És ezért hibáztatni kell Kollár elvtársat, mert a beszámolójában megelégedett üres menetszavakkal, ahelyett, hogy kommunista következetességgel, kommunista munkát kért volna azokról, akiket a pártbizottság bizalma, a pártbizottság élére helyezett.

A pártbizottság vezetőségének terveit a tag- és tagjelöltekkel való felvétellel kapcsolatban biztatók. Kollár elvtárs úgy mondja, hogy a sztahanovistákkal akarnak a jövőben foglalkozni, valamint a leszerelt katonákkal, akik a katonaságnál is résztvettek a mozgalmi életben, vagy munkájukkal kiérdemelték, hogy a pártbizottság foglalkozzon velük. Ezek kitűnő tervek, azonban ehhez javasolnánk, hogy a pártbizottság

vezetősége foglalkozzon a felszabadulási versenyben kitűnt fiatalokkal, főleg a színtelen dolgozókkal, hiszen a verseny három hónapja alatt

egy egész sor ismeretlen bányászunk mutatta meg az Ernő-bányán, hogy mint párttagjelölt is harcol a békeért, a pártunk mutatta út, az életszínvonal emelésének eléréseért.

Ernő-bánya pártbizottságának vezetősége sokkal alaposabban, körültekintőbben foglalkozzon a tag- és tagjelölt felvétellel rendkívül fontos kérdéssel. Mert, ha jelentőségének megfelelően kezelik ezt a kérdést, akkor a pártbizottság irányításával, a megnövekedett taglétszámon keresztül a kommunista a Központi Vezetőség határozatát könnyebben végrehajthatják, nemcsak a tervet teljesítik, hanem egyéb gazdasági mutatószámok elérése mellett közelebb hozzák az árszálítást, az életszínvonal tényleges emelkedését.

Megalakult Ferenc- és Ernő-bánya MNDSZ szervezete

Közel egy hónapja történt, hogy Réthalmi Sándorné elvtársnő, az MNDSZ szervezői városi titkára felkereste Steinhauer elvtársat, a Ferenc-bánya pártbizottságának titkárát és megbeszéltek, egy újonnan megalakuló MNDSZ szervezet lehetőségét. A látogatás után Steinhauer elvtárs összehívta Ferenc-bánya női dolgozóit, ismertette a tervet és közösen elhatározták az MNDSZ szervezet megalakítását.

Így jött létre az új szervezet, amelynek már a vezetőségi tagjai is megvannak. Titkár Matkovic

Lászlóné, helyettese Nagy Erzsébet, oktatási felelős Rieder Margit, szervezőtitkár Pászik Jánosné és a gazdaságfelelős funkciójába Sipőcz Magdolna került. A vezetőség tagjain kívül az MNDSZ szervezet még 27 tagot számlál. A közeljövőben csatlakoztak hozzájuk az Ernő-bánya adminisztratív női dolgozóit is. A tagszervezés továbbra is folyik. Ha a taglétszám eléri a 40-et, megtartják az alakuló gyűlést és új 7 tagú vezetőséget választanak, a földalatti és felszíni dolgozókból.

Indokolt takarékosagra van szükség

A bányásztanácskozáson sok szó esett a takarékoságról, a költségek csökkentéséről. Nálunk, anyagbeszerzőknél lehet csökkenteni a kiadást, a kiküldetési költségeknél, ha csak igen indokolt esetben engedélyeznek kiküldetést. Viszont vigyázni kell, hogy alaposan bírálják meg, mikor mehet valaki el, mert a kiküldetés sokszor megakadályozza is a munkát.

Március 18-án Pápára kellett volna mennem, kerétkészítés és határidő összeegyeztetés végett. Marlon munkatárs, az Anyagsz-

tályvezető helyettese nem engedélyezte. Mondtam: szigorúan tilos az anyagbeszerző kiküldetése. Mikor én arra hívtam, hogy ez fontos, Marlon elvtárs azt mondta nekem, hogy telefonon intézzem el. Jónéhány 8-10 perces beszélgetés után megkértem, hogy ezt elintézzék, ami többre kerül, mint az egész út.

Az a kérés az illetékesektől, hogy úgy takarékoskodjanak, hogy az valóban egyszerű és indokolt legyen, mert csak akkor hajlík végre a bányásztanácskozás határozatát.

Deberle Ede.

Mihail Mihailovics Nozdrevátih

jött. — Egy másik alkalommal a csillések csapata a vajúró csapatával járszolt rőplabámerközést és a legnagyobb csodálkozásomra Nozdrevátihot látom a csillések csapatában rőplabázni.

A gyár udvarában, az aknájairal szemben volt az irodája. Este 11-kor, mikor „kiszálltunk” a bányából, mindig ott lehetett látni Nozdrevátihot, amint a térkép fölé hajóva dolgozott. De reggel akármilyen korán mentem, a főmérnök már ott volt a felolvasóban, beszélgetett a tisztokkal, ismertette velük a munkahelyek helyzetét.

Hűen ember volt Nozdrevátih. Szerette a dolgozókat, ő is szerette a dolgozókat. Egyszerű bányász volt, a párt jó munkája jutalmul tanult küldte. Szorgalmával és tehetségével csakhamar mérnöké, majd főmérnöké küzdötte fel magát.

Legérdekesebb azonban az volt, hogy bányáuzemünk híres volt szigorú fegyelméről és arról, hogy igazodtan hiányzó, vagy munkakerülő a bányában vélekenül sem akadt. Abban az időben már olyan jó viszonyba kerültem Mihail Mihailovicsal, hogy megkérdeztem tőle, hogyan lehet az, hogy barátokzik a bányászokká és amellet ilyen erős fegyelmet tud tartani. Nozdrevátih azt felelte nekem: „ahiknek a 8 órai munkaidejük tart, azoknak a főmérnöke vagyok, akiknek pihenőjük van, azoknak barátja”.

Nozdrevátih főmérnök üzeme állandóan 110 százalékon felül teljesítette tervét és

A vajúrtanuló intézet második lett az országos versenyben

Kedden délelőtt a várpalotai tanulólétezet igazgatóságához megérkezett a hivatalos értesítés, az országos versenyben második helyet érték el, és ezzel elnyerték a Minisztertanács és a DISZ oklevelét és az 5000 forint pénzzutalmat.

Ez a magas kitüntetés az otthoni vezetőségnek és a tanulók jó munkájának elismerését jelenti.

A tavalyi értékelésnél csak a harmadik helyet érték el, de azóta az otthon nevelőkara, DISZ szervezete és a tanulók, közös erőfeszítéssel, igyekeztek pótolni a hiányosságokat. Amint látjuk, megvan az eredmény.

Most készülnek a névadó ünnepségre, amelyet április 3-án 10 órai kezdettel a Szabadság kultúrotthonban tartanak meg.

Akikre a legbüszkébbek vagyunk

Az első mondat beszélgetésünkben ez volt: — 22 éve vagyok bányász, de azóta mindig színen dolgozom. — Büszkeséggel csendűt a hangja.

Horváth bácsi sok fiatal vajúrt nevelt, régen is, meg most is. Keres István, Buza Ferő, Sárközi Pista, és még jónéhányan mind az ő neveltjei. Most meg Réifalvi Ferencet tanítja. Az ő élete is nagyot fordult tiz éve. A múltból csak szomorú, keserves tapasztalatai maradtak vissza. De ezeket nem felejt. Jól emlékszik Blask Károly intézőre, aki a bányászok hajcsára volt, nem is vette emberszámba őket. Horváth bácsi ezért tud annyira haragudni a mulasztókra, meg ahogy mondja — azokra az álbetegekre —, akik sorba járják az orosz rendőrt, csak hogy kimaradjanak a munkából. És ha valamelyik, akik figyelemet, hogy nem helyes ez a bizalommal való viselkedés, azzal vázol, — miért ne, 1-én ügyis leszámolok, — örökre elveszti előtte a becsületét. — Mert nem szereti a bányát és könnyelműen itthagyni, az megbocsáthatatlan bűn. A jobb, az új, megváltozott élet lebecsülése.

Nem nagyon politizál, de az új dolgokat rendszeresen olvassa. A magánélete sem túl változatos. De boldog. Kis gyümölcsösében tavasszal megnyesi a fákat, néha veszi a horgászbotot megnézni, hogy kapnak-e a halak. Szereti ezt az életet és minden erejével meg akarja őrizni. Így kapcsolódik a békeharcához. Ezért tett műszakonként két csille felajánlást, a felszabadulást műszak alatt, amit becsülettel teljesít is, ezéi igyekszik jobbat és többet termelni Januári és februári tervét 100 százalékkal teljesítette, márciusban is jól áll.

A dolgozó államának megbecsülését nem egyszer tapasztalta már. Hévízen járt, a jutalomdíjért jött telt a reumájának. Tavalý meg 3500 forint hátszámot kapott. Büszkén pallya, hogy a Népköztársasági Eredmény Aranyfokozatának tulajdonosa.

Horváth bácsinak nincs országos híre, nem vitt véghez olyan különleges teit, ami egyszerre a munkahősök közé emelte volna. Mégis hős ő. A hétköznapi szorgalmas, becsületes munkájának a hőse, olyan, akiből legtöbb van, de akikre mi a legbüszkébbek vagyunk.

A herendiek 151 métert hajtottak ki március 1-től 27-ig F-4-es géppel

A felszabadulásunk tiszteletére folyó versenyben a fejtőgéppel dolgozó vajúró kitesznek magukért.

Az 1-es számú F-4-es gép a Ferenc-bányánál üzemel. Március 1-től 27-ig 122,8 fm-et haladt előre. Ha az üzemvezetőség több üres észillett ad a gépnek, még nagyobb lenne az előrehaladás hiszen eddig 58 órát álltak üres hiány miatt.

A 15-ös fejtőgép Herend-bányánál dolgozik, Csősz János brigádjában van a gép mellett. 96,9 folyómeter vágatot hajtottak március 27-ig. Ez Csősz elvtárséktól nem nagy

eredmény, reméljük azonban, hogy a közeljövőben megint az első helyre kerülnek. A 20-as számú F-4-es gép áll versenyben a Csősz-brigáddal. 150,7 fm-t hajtottak ki március 27-ig, ez a gép a legjobban teljesítő F-4-es gép. Vajúrtól példát vehetnek a Hidas-bányán dolgozó 19-es, 43-as számú F-4-es gépek kezelői, kik jócskán elvannak maradva a többi versenyében.

Lucza Károly
műszaki előadó,

A gyorsan múltó évek sok emléket feleltetnek velünk, sok ismert személynek neve és arca eltűnik emlékeztűnkől, de vannak jellegzetes alakok, akik mindörökké bennünk maradnak.

Soha, míg élek, nem felejttem el Mihail Mihailovics Nozdrevátihot, a „Centrálni Bokovszkaja” bányáuzem főmérnökét. Ő volt az az ember, akiben megtestesült a dolgozó és a műszaki vezetők közötti jó viszony.

En úgy ismerkedtem meg vele, hogy egyszer műszakkezdés előtt a lámpámat igazgaltam — gázos lámpa volt és benzínlámpát használtunk — nem akart meggyulladni. Egyszer csak valaki kiveszi a kezemből a lámpát, csavar rajta kettőt és visszaadja ezekkel a szavakkal: „Most már mehetsz, jó a lámpa, csak vigyázz rá, mert a bányában a lámpa a te szemed világa.” Meglepőde ismertem fel segítőmben Nozdrevátihot, a főmérnököt.

Hogy milyen ember volt Nozdrevátih, milyen műszaki vezető, arról sokat tudnék beszélni. A bányánál, ahová egy évvel ez előtt kerültem, névszerint ismert minden dolgozó, ismerte mindenkinék a családi viszonyait.

Egyszer dében, amikor hazafelé mentem, benéztem a vajúró út mellett épült kis kerles-házikója ablakán és látam, hogy Nozdrevátih ott ebédel az én vajúró családjával.

Másnap megkérdeztem a vajúrt: Korosenko elvtárs, hogy került magához a főmérnök? — Hát hogy került volna — válaszolt Korosenko — meghívtam és el-

mindezt a főmérnök műszaki tudása, a dolgozókkal való jó viszonya eredményezte.

A mi bányánk márciusban jóformán az egész hónap folyamán elmaradt a tervteljesítéstől. S ebben közrejátszott a műszaki vezetők, s a bányászok közötti nem megfelelő kapcsolat.

Nem lehet azt határozatlan állítani, hogy a mi bányánknál nem jó a viszony a bányászok és a műszaki vezetők között, azonban ezt a kapcsolatot sokkal meghittébbé, sokkal bensőségesebbé lehetne tenni, ha a bányák mérnökei nemcsak a munkaidő alatt „barátkoznának” a bányászokkal, hanem munkaidő után is.

Nem lehet azt kívánni, hogy egyszerre ott tartunk, ahol a Szovjetunió haladó emberei, de példájukat lehetne követni. A mi üzemvezetőink va' amennyien fiatal emberek. Bensőségesebbé tudnák tenni a bányászokkal való kapcsolatukat sporton, az MTK-n keresztül is. Vagy vegyünk egy más példát. Az utóbbi időben megint emelkedett az igazodatlanul hiányzó száma a bányákban. Ezt főleg a vidéki munkavállalók körében lehet erősen észélni. De vannak közülük várpalotai lakosok is. És ha Szőlősi János mérnök, az Ernő-bánya üzemvezetője csak egy alkalommal behívta volna Budai József vajúrt, aki márciusban négyszer hiányozott és ismertette volna azt a kárt, amit ez a hiányzás Budai családjá-

nak, népgazdaságunknak okozott, akkor egészen biztos, Budai József belátta volna hibáját és több hiányzást nem követelt volna el.

Ugyanígy Fischer Ferenc mérnök, a Beszáló-akna vezetője behívhatta volna Rochenbauer Endrét, aki négyszer hiányzott márciusban. Vagy Kasza Zoltán főmérnök Sárdi Ignác gyakorlóvájárt, aki márciusban hatszor mulasztott igazodatlanul.

A beszélgetések, eltekintve a hatalmas javító-nevelő hatásától, bensőségesebbé tették volna a viszonyt a dolgozó és a műszaki vezetők között. A bányászok látták volna, hogy az üzemvezető mérnök törődik velük. Azon van, hogy az üzemben dolgozó ne hiányozzon és az elbeszélgetés közelebb hozza volna a bányászokat a műszaki vezetőkhez.

A dolgozó és a műszaki vezetők kapcsolatának megjavításához sok minden kell. Egész sor más forma is van. Ilyen a családátogatás is. Ezek közül bármelyiket jó lenne felhasználni, jó lenne elérni azt, hogy üzemünkben az igazodatlan hiányzás éppen a jó kapcsolaton keresztül, de ha szükséges, a kirelhetetlen szigorú által megszűnjön. Így a bányászok és a műszaki vezetők közötti viszony valóban bensőségessé válna.

Mérnök Elvtársak! Nem kell sokat fáradozniuk, ennek a jó viszonynak a megteremtésében, csak követniük kell példaképeinket, a szovjet embereket. Jelen esetben pedig Nozdrevátih szovjei főmérnök módját.